

§ 4.

Det forbeholdes Indenrigsministeren til enhver Tid at lade Bankens Virksomhed undersøge i alle dens Enkeltheder, ligesom han er berettiget til, om dertil findes Anledning, at ansætte en fast Kommissarius ved Hypothekbanken. De ved denne Kontrol forarsagede Omkostninger afholdes af Banken.

§ 5.

Skulde Bankens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Skøn væsentlig forringe den Hypothek- og Kommuneobligationerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den forelagt Frist foranstaltet det Fornødne til Manglens Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at standse Bankens Virksomhed som Hypothekbank og træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte anses fornødne for at sikre Hypothekobligationernes eller Kommuneobligationernes Giere Fyldestgjørelse af deres Krav.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Idet Ministeriet i Henshold til Lov-om Kredittforeninger af 19de Febr. 1861 § 3 forelægger nærværende Lovforslag, sigtende til at meddele „den danske Landmandsbank, Hypothek- og Bærelsbank i Kjøbenhavn“ forffjellige og navnlig de i Lov af 20de Juni 1850 § 2 anførte Begunstigelser under visse i Forslaget nærmere angivne Betingelser, skal man angaaende den Virksomhed, som det nævnte Bankinstitut har stillet sig til Formaal, forsaavidt denne er af Betydning med Hensyn til nærværende Lovforslag, meddele nogle Oplysninger, saaledes som disse fremgaae af de Ministeriet forelagte Statuter og de fra Bankraadet modtagne nærmere Meddelelser.

Det nævnte Institut har gjort det til sin specielle Opgave at aabne Landeieendomsbesiddere Udgang til i en videre Udstrækning at nyde Godt af de Fordele, som et velindrettet Bankvæsen forskaffer, men som hidtil kun i et ringe Omfang ere komne Landmændene til Gode, idet de her i Landet for Tiden bestaaende større og mindre Bankinstitutter navnlig virke i de Handlendes og Industri-drivendes Interesse, og Bankens Dprettere ere i saa Henseende gaaede ud fra, at Landbruget mere og mere antager Karakteren af en industriel Virksomhed og som Følge heraf stadig gjør Fordring paa større og større Driftskapital, og at det derfor, saafremt det saakaldte intensive Agerbrug skal kunne trænge igjennem hos os og vort Agerbrug i det Hele

skal blive istand til at holde Skridt med Agerbruget i de os nærmest staaende forproducerende Lande, er en Nødvendighed, at den Kredit, der ydes gennem Bankerne, ogsaa bliver Landmændene til Deel. Naaget denne Trang vel for en meget væsentlig Deel er afhjulpen ved de forffjellige heri Landet bestaaende Kredittforeninger, antages det dog, at et Bankinstitut som det her omhandlede, hvis Formaal i flere Retninger adskiller sig fra hine, vil kunne stifte megen Gavn som et Supplement til disse. Medens saaledes Kredittforeningerne ifkun befatte sig med at give uopfigelige Laan og paa sekundaire Prioriteter ifkun udblaane deres Midler efter offentlige eller tilsald for lang Tid uopfigelige Kapitaler, er det Landmandsbankens Agt at tilstaae Laan uden at binde sig til disse Regler. Ifstedesfor at Laanene, som Tilfældet er for Kredittforeningernes Vedkommende, udbetales i disses Obligationer, vil Landmandsbanken, saafremt dette ønskes af Laansøgerne, udbetale Laanene kontant, hvilket antages ofte at ville blive foretrukket af disse paa Grund af Bankfeligheden ved forud at beregne saadanne Obligationers Pris til en vis Tid, navnlig naar en ny Serie skal aabnes. Endelig adskiller Landmandsbankens Organisation sig væsentlig fra Kredittforeningernes derved, at Bankens Debitorer ikke saaledes som Kredittforeningernes Interessenter skulle overtage noget solidartst Ansvar, idet den Sikkerhed, som for Foreninger